

มีการถกเถียงกันอยู่ในระดับหนึ่งว่า เศรษฐกิจไทยตอนนี้ขยายตัวได้ "ดี" มากน้อยเพียงใด ภาครัฐ

ยืนยันตัวเลขการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ 4.8% ในไตรมาสแรกของปีนี้ (ใครพูดเป็นอย่างอื่น ย่อมบิดเบือนข้อมูลและทำผิดกฎหมาย) ซึ่งผมก็เชื่อว่าเป็นตัวเลขจริง แต่เราต้องเข้าใจร่วมกันว่า การที่ จีดีพี โต 4.8% นั้น แปลว่าการผลิตสินค้าและบริการ (ในเชิงของปริมาณ) นั้น เพิ่มขึ้น 4.8% จริงในไตรมาสที่ผ่านมาเมื่อเทียบกับไตรมาส 1 ในปี 2017 ซึ่งในช่วงที่ผ่านมานั้น ปรากฏว่าส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง (กว่าครึ่งหนึ่งของ 4.8%) มาจากการเพิ่มขึ้นของสต็อกสินค้า และสต็อกสินค้าบางส่วนที่เพิ่มขึ้น เช่น ยางพารา นั้น เป็นสินค้าที่ราคาไม่ตีขายของไม่ได้ จึงไม่ใช่เรื่องที่น่าพอใจ แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มขึ้นของจีดีพี

หลังจากการประกาศตัวเลขจีดีพีไตรมาส 1 แล้ว สภาพัฒน์ก็ได้ออกรายงานภาวะสังคมในไตรมาส 1 ซึ่ง พบว่า

1.หนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น 7.1% ซึ่งอาจมองว่าไม่ใช่ปัจจัยบวกแต่ส่วนใหญ่ก็มาจากการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อรถยนต์ (+10.6%) แปลว่าผู้บริโภคต้องการซื้อสินค้าแต่เป็นการซื้อด้วยรายได้ในอนาคต ไม่ใช่รายได้ปัจจุบัน

2.การจ้างงานในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นถึง 6% จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยและปริมาณน้ำเพียงพอต่อการทำงานเกษตรและผลผลิตก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่ปรากฏว่ารายได้ภาคการเกษตรลดลง 12.3% (เพราะราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ) โดยรายได้ของภาคเกษตรนั้น ลดลงติดต่อกันมาหลายไตรมาสแล้ว

เศรษฐกิจโต 4.8% แต่ทำไมยังไม่รู้สึก 'ดี'?

ประชากรแรงงานและการจ้างงานของไทย

(ล้านคน)	ไตรมาส1/2560	ไตรมาส1/2561	เปลี่ยนแปลง
ประชากร	67.35	67.56	+0.26
กำลังแรงงาน	38.31	38.21	-0.10
ผู้มีงานทำ	37.68	37.44	-0.24 ←
ภาคเกษตร	11.15	11.00	-0.15 ←
นอกเกษตร	26.53	26.44	-0.09 ←
▪ การผลิต	6.36	6.27	-0.09
▪ ขายส่ง/ขายปลีก	6.39	6.45	+0.06
▪ โรงแรมและภัตตาคาร	2.74	2.86	+0.12
▪ ราชการ	1.60	1.63	+0.03
▪ การศึกษา	1.24	1.25	+0.01
*ว่างงาน	0.37	0.47	+0.10

3.การจ้างงานโดยรวม (จำนวนผู้มีงานทำ) ก็ลดลง แต่รายได้แรงงานนอกภาคเกษตรที่ไม่รวมผลประโยชน์ตอบแทนอื่น (สวัสดิภาพของแรงงาน เช่น ประกันสุขภาพโดยนายจ้าง) เพิ่มขึ้น 2.3% ในไตรมาสแรกของปีนี้ เทียบกับไตรมาสแรกของปี 2017 โดยภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 2.5% แปลว่าคนส่วนใหญ่ที่เป็นมนุษย์เงินเดือนที่มีงานทำนั้น ผมตีความว่าคงจะรู้สึก "ดี" ขึ้นประมาณ 2.3% ไม่ใช่ดีขึ้น 4.8%

ที่น่าสนใจคือ สภาพัฒน์ประเมินว่าผลิตภาพแรงงาน (labour productivity) นอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้น 7.7% (แต่ทำไมรายได้เพิ่มขึ้น 2.3%) แต่ตัวเลขผลิตภาพนั้นวัดยากและอาจผันผวนได้อย่างมากในบางครั้ง

ดังที่ผมกล่าวข้างต้นว่าคนไทยส่วนใหญ่เป็นมนุษย์เงินเดือน ดังนั้นจึงควรมาดูจำนวนผู้มีงานทำ และการจ้างงานในภาคต่างๆ หากต้องการจะประเมินว่าเศรษฐกิจ "ดี" สำหรับคนไทยส่วนใหญ่หรือไม่ ดังปรากฏในภาพ ซึ่งผมรวมเอาตัวเลขประชากรของไทยทั้งหมดเป็นข้อมูลพื้นฐานด้วย ทั้งนี้ตัวเลขทั้งหมดอ้างอิงจากตัวเลขของสภาพัฒน์

จะเห็นได้ว่าจำนวนประชากรของไทยนั้น ยังเพิ่มขึ้นอยู่ (เพิ่มขึ้น 2.6 แสนคน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา นับจากไตรมาส 1 ของปีนี้) แต่จำนวนประชาชนที่อยู่ในวัยที่ทำงาน (กำลังแรงงาน) ลดลง 1 แสนคน การลดลงดังกล่าวเกิดขึ้นมานาน 3 ปีแล้ว ดังนั้นโดยรวมมนุษย์เงินเดือนของไทยจะมีภาระมากขึ้น ทั้งทางตรงที่จะต้องสนับสนุน

จำนวนขนาดครอบครัวที่ยังขยายตัว คือ บิดามารดาญาติผู้ใหญ่ที่กำลังแก่ตัวลงและมีจำนวนมากขึ้น) พร้อมกับการที่รัฐบาลคงจะแสวงหาแนวทางในการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นเพราะรัฐบาลก็จะมีภาระในการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จะเห็นได้ **เศรษฐกิจไทยขยายตัวแบบไม่สร้างงาน** กล่าวคือ จำนวนผู้มีงานทำลดลงจาก 37.68 ล้านคน ในไตรมาสแรก 2017 มาเป็น 37.44 ล้านคนในไตรมาสแรก 2018 จำนวนงานหายไป 2.4 แสนคน นอกภาคเกษตรนั้น โดยรวมมิได้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะภาคการผลิตที่มีขนาดใหญ่และน่าจะให้เงินเดือนสูงที่สุด (และขยายตัวดีที่สุดจากการส่งออกที่ขยายตัวดี) แต่ปรากฏว่ามีการลดคนงานไป 9 หมื่นคน ภาคที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นคือภาคขายปลีก/ขายส่ง ภาคโรงแรมและภัตตาคาร ซึ่งน่าจะให้ผลตอบแทนแรงงานต่ำกว่าภาคการผลิต นอกจากนั้นภาคราชการและการศึกษาก็ยังจ้างงานเพิ่มขึ้น

บรรทัดสุดท้ายคือการว่างงานที่เพิ่มขึ้น 1 หมื่นคน ซึ่งสภาพัฒน์อธิบายว่าคนที่เพิ่งเรียนจบและผู้ที่ไม่มีประสบการณ์การทำงานมาก่อน จะมีอัตราการว่างงานที่สูงกว่าเฉลี่ย ทั้งนี้ต้องเข้าใจด้วยว่าโดยรวมนั้นประเทศไทยมีอัตราการว่างงานที่ต่ำมาก (ไม่ถึง 1%) ซึ่งถือว่าเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยได้ครับ